

“ମନକୁ ସଂରକ୍ଷ, ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିରମଳ ରଖି ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସଂରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଜନମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ ସଂରାଜ୍ୟର ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ସଂରାଜ୍ୟର ଅଧିକାର ଜନମ ହେବା ମାତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେତିକି ଯେତିକି ତୁମେ ସଂରାଜ୍ୟର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଛ ସେତିକି ସେତିକି ନିଜ ଭିତରେ ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ଆଲୋକର ମୁକୁଟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତିକି ନିଜ ଭିତରେ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କର ଲାଇଟ୍ ମୁକୁଟ ଚମକିଛି । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକାର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାରେ ପିଲାମାନେ କରମାନୁଷ୍ଠ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥାର ଅନ୍ତର ରହିଯାଉଛି । କୌଣସି ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ ପଚାର - ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣଣା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରିପାରିବ, ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରାପ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣଣା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ଏତିକି ରହୁଛି ଯାହାକି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ସେହି ଅନୁସାରେ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବିତି ଗଲା ପରେ ହୃଦୟୋପ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ଏହି ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ଯାହାକି କୌଣସି ବି ସମସ୍ତା ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ତିଷ୍ଠି ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସର୍ବ ସମସ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । କେବଳ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଜାଗରତ ରୂପରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରଖ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ଏଥିପାଇଁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇଟ୍ ସର୍ବଦା କଲିସ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ନିରମଳ ରଖ । ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇଟ୍ ଯେତିକି କଲିସ୍ତର ଏବଂ କଲିନ୍ ରହିଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତି ତୀବ୍ର ହେବା କାରଣରୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବ, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ବ୍ରତତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବିଦ୍ଵାନ ମୁକ୍ତ, ସମସ୍ତା ମୁକ୍ତ, ମେହନତର ପୁରୁଷାର୍ଥରୁ ମୁକ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ କାଳର ହେବା ଦରକାର । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସଂସ୍କାର ଦେଖିଛ ନା -” ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ” । ଜୀବନର ଆରମ୍ଭରୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁରନ୍ତ କାମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତିର ବିଶେଷତା ବହୁତ ତୀବ୍ରଗତିର ଥିଲା । ତେବେ ବାପଦାଦା ଫଳାଫଳ ରୂପରେ ଏହା ହିଁ ଦେଖିଲେ । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇ କରି ହିଁ ଯିବି । କ’ଣ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯିବ ତ? ନା ପଛେ ପଛେ ଆସିବ? ଯଦି ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବାର ଅଛି ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଫଲୋ କର । କରମ୍ କରିବାରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଫଲୋ କର ଏବଂ ସ୍ଥିତିରେ ନିରାକାରୀ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଫଲୋ କର । କ’ଣ ଫଲୋ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ?

ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଫଲୋ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ତେବେ କାହାକୁ ଫଲୋ କରିବା ବା ଅନୁକରଣ କରିବା ତ ସହଜ ଅଟେ ନା! ଯଦି ଅନୁକରଣ ହିଁ କରିବାର ଅଛି ତେବେ କାହିଁକି, କ’ଣ, କିପରି.... ଏସବୁ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ବସ୍ତୁର ସଂକଳପ ଆସିବାର ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହି କାହିଁକି, କ’ଣ, କିପରି..... ଶବ୍ଦ ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ଫଲୋ ଫାଦର କରିବା ଦ୍ଵାରା ଏହି ସବୁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିପରି ନୁହେଁ, ଏହିପରି । ବୁଦ୍ଧି ତୁରନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିନେବ ଏହିଭଳି ଚାଲି, ଏହିଭଳି କର... । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ବିଶେଷ କରି ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଆଆନ୍ତି ବା ପୁରୁଣା ହୋଇଆଆନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମନକୁ ସଂରକ୍ଷ ରଖ । ବହୁତ ପିଲାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁର ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ସଂକଳପର ଛୋଟ-ବଡ଼ ଦାଗ ସବୁ ଲାଗି ରହିଛି । ଏହି କାରଣରୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗତିରେ ବିଦ୍ଵାନ ପଡ଼ୁଛି ବା ବାଧା ଉପୁଡ଼ୁଛି । ବାପଦାଦା ତ ସବୁବେଳେ ଏହି ଶ୍ରୀମତ ଦେଇଆସିଛନ୍ତି ଯେ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ରଖ - ତେବେ କୁହାଯିବ ସଂରକ୍ଷ ମନ । ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ହେଉ ବସ୍ତୁର ସଂକଳପ ଆସିବା - ଏହାକୁ ସଂରକ୍ଷ ମନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସଂରକ୍ଷ ମନ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ନିରମଳ ବୁଦ୍ଧି । ନିଜେ ବିଚାର କର, ନିଜେ ନିଜକୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଦେଖ, ଉପରେ ଉପରେ ନୁହେଁ , ସବୁ ତ ଠିକ୍ ଅଛି, ସବୁକିଛି ତ ଠିକ୍ ଚାଲିଛି । ନା - ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖ - ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଛି? ତେବେ ଯାଇ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତି ହୋଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସହଜ ସାଧନ ଏବଂ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଶେଷ ସମୟରେ ନୁହେଁ, ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ନିଜକୁ ହିଁ ଚେକ୍ କର, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ବାପଦାଦା ପୁରବରୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହସିବା କଥା କହିଥିଲେ - ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୂର ଦୃଷ୍ଟି

ବହୁତ ପ୍ରଶ୍ନର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ପାଖକୁ ଦେଖିବାର ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରବଳ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାରେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବାରେ ଦୂରବଳ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଯେପରି ନିଜକୁ ବରହମାକୁମାର ବା ବରହମାକୁମାରୀ ଭାବିବା ପକ୍କା ହୋଇଗଲାଣି, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ମୁଁ ବରହମାକୁମାର ଅଟେ, ବରହମାକୁମାରୀ ଅଟେ ବା ବରାହମଣି ଅତମା ଅଟେ । ସେହିଭଳି ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ବା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଉ ଯେ - ମୁଁ ଫରିସ୍ତା ଅଟେ । ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ଏହି କଥା ପକ୍କା କର ଯେ ମୁଁ ଫରିସ୍ତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଧରା ତଳକୁ ବା ଏହି ସାକାର ଶରୀରକୁ ଆସିଛି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରମ୍ କରିବା ପାଇଁ । କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ମାତ୍ରେକେ ନିଜର ଶାନ୍ତିର ସ୍ଵସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିକୁ ଚାଲିଯାଅ । ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପରେ ଦେଖ । ତୁମମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଫରିସ୍ତା କରିଦେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । କ'ଣ ଏହା ପକ୍କା ଅଟେ ତ, ଆମେ ଫରିସ୍ତା ଅଟୁ? ଫରିସ୍ତା ଭବ ର ବରଦାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି ତ? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଫରିସ୍ତା ଅରଥାତ୍ ତବଲ ଲାଇଟ୍ ହୋଇପାରିବ? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ, ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ରେ ନୁହେଁ, ୧୦ ସେକେଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଭାବିଲ ଏବଂ ହେଲ, ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି? ଆରହ୍ନା ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହୋଇପାରିବେ, ଦୁଇ ସେକେଣ୍ଡରେ ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହୋଇପାରିବେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ହାତର ତାଳି ବଜାଅ । ହୋଇପାରିବ ତ ? ଖାଲିଟାରେ ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ହାତ ଉଠାଉ ନାହାଁନ୍ତି! କ'ଣ ସମୟ ଲାଗିଯାଉଛି କି? ଆରହ୍ନା ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କିଛି ସମୟ ଲାଗୁଛି, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ଲାଗୁଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ (ବହୁତ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଲେ) ଭଲ କଥା, କିନ୍ତୁ ଅନତିମ ସମୟର ପରୀକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ହିଁ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବ? ଅତୀତ ଆସିବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ଆସିବ । ହାତ ତ ଉଠାଇ ଦେଲ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ହୃଦ୍‌ବୋଧ ତ କରିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କରିବାକୁ ପଡିବ ନୁହେଁ, କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆରହ୍ନା ଠିକ୍ ଅଛି ବାପଦାଦା ଆଉ କିଛି ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ଦୁଇ ହଜାର ଶେଷ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଦରକାର । ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ତ ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ କରିଛ, ତେଞ୍ଚୁରା ମଧ୍ୟ ପିଟୁଛ, ମନେ ଅଛି ତ? ଏହି ଚାଲେଞ୍ଚ କରିଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ, ନା କେବଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଚାଲେଞ୍ଚ କରିଛ ନା! ତେବେ ଏତିକି ସମୟ ତ ବହୁତ ହୋଇଗଲାଣି । ଯେତେ ନିଜ ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବ, ଦେଇପାରିବ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେପରି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ନା ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ସମୟ ଲାଗୁଛି? ଜଣା ବି ପଡୁ ନାହିଁ, ମୁଁ ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିସାରିଲିଣି । ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି କର - ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ, ଯାହା ବି କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନ ପଡୁ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛି ବା ମୋର ସ୍ଥିତି ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଗଲାଣି । ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଭାବିକ ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ଯେତେ ନିଜର ସ୍ଵାଭାବକୁ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ଭଳି କରିବ ସେହି ସ୍ଵାଭାବ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ଵାଭାବିକ କରିଦେବ । ତେବେ ବାପଦାଦା ପୁଣି କେତେ ସମୟ ପରେ ପଚାରିବେ? କେତେ ସମୟ ତୁମକୁ ଦରକାର? ଜୟନ୍ତୀ କୁହ - କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମେ କୁହ - କେତେ ସମୟ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଦରକାର? ଜନକ କୁହ । (ଦାଦୀ ଜାନକୀ କହିଲେ ଆଜିର କାମ ଆଜି ହେବ, କାଲି ନୁହେଁ) ଯଦି ଆଜିର କାମ ଆଜି କରିବ ତେବେ ଏବେ ସମସ୍ତେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଗଲେଣି? ହୋଇଯିବୁ, ନୁହେଁ । ଯଦି ହୋଇଯିବୁ ତେବେ କେତେ ଦିନ ଭିତରେ? ବାପଦାଦା ଆଜି ବରହମାବାବାଜୀଙ୍କର କେଉଁ ସଂସ୍କାର ବିଷୟରେ ଶୁଣାଇଲେ? ତୁରନ୍ତ ଦାନ, ମହାପୁଣ୍ୟ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହି କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ କେହି ଜଣେ ବି କମ୍ ସ୍ଥିତିରେ ନ ରହୁ । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କାହିଁକି ରହିବ? ଯଦି ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରଠାନ ହୋଇଯିବ ତେବେ କେତେ ଭଲ ହେବ! ଆରହ୍ନା!

ପ୍ରଶ୍ନାସକ ବରଗର ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ମିଶି କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ? ଏଭଳି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ଯୋଜନା କରିଛ ଯାହାକି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଆସିଯିବ । ଯଦି ବିଶ୍ଵକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା! ତେବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି ସହଜରେ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିବ, ବା ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଚାଲିବ, ସେ କଥା ଭାବିଛ? ଅତି କମ୍ରେ ବଡ ବଡ ସହର ମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିପରି ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ତା'ର ଯୋଜନା କରିଛ? ଅତି କମ୍ରେ ଏତିକି ତ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଏବେ ଆଧିକାରୀମାନେ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ହେବା ଦରକାର ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ନିଜ ନିଜର ବରଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଏହି ସବୁ ବରଗ ଗୁଡିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ବରଗବାଲାଙ୍କର ସେବାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଗ ନିଜ ନିଜର ବରଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେଣି! କିଛି କିଛି ଜାଗ୍ରତ କରିଲଣି ନା ନାହିଁ? ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ, ସହଯୋଗୀ କରିଲଣି?

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଯଦି ବି ନ କରିଛ କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗୀ ସାଥୀ କରିଲଣି?

ସବୁ ବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ଏବେ ଧର୍ମନେତାମାନେ ଆସିଲେ । ଯଦିଓ ନମ୍ବରଠାନ ବାଲା ନଥିଲେ ପୁଣି ବି ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ତ ହେଲେ ନା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ବାହାରିଲା ଯେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶି ଆଧିକାରୀକ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗବାଲା ଯେଉଁମାନେ ବି ସବୁ ଆସିଛ, ସବୁ ବର୍ଗବାଲାଙ୍କୁ ଏହି ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ସମ୍ବେଦୀୟ ପହଞ୍ଚିଲଣି? ଦ୍ଵିତୀୟ କଥା ହେଲା - ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ଵକୁ ଆଧିକାରୀକତାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବୁ । ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳ ହେବା ଦରକାର । ଯଦିଓ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ବିଦ୍ଵାର୍ଥୀ ନ ହୋଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବେ ନା । ତେଣୁ ଏବେ ପରମ୍ପରାତ୍ମକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗବାଲାଙ୍କର ଯେତିକି ବି ସେବା କରିଛ, ଯେପରି ଏବେ ଧର୍ମନେତାମାନଙ୍କୁ ତାକିଲି ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗବାଲାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କର । ପ୍ରଥମେ ଭାରତରେ ହିଁ କର, ତା'ପରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ପର୍କନୀ କରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୋଜନାବାଲା ଏକାଠି ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହି ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଏହିଭଳି ପରିଶ୍ରମ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କେତେ ହୋଇଣି? ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯୋଜନା କ'ଣ ରଖିଛ? କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ଯଦି ଜଣ ଜଣଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ନିକଟକୁ ଆଣିବେ ତାହା ହେଲେ ସବୁ ବର୍ଗର ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵନ୍ତର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ନା ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ତିଆରି କର ତା'ପରେ ପୁଣି ବଡ଼ ସଂଗଠନ ତିଆରି କରିବ କାହିଁକି ନା ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ବାଣ୍ଟି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, କେଉଁ ସହରରେ କେତେ, କେଉଁ ସହରରେ କେତେ ଅଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନକୁ ଏକତ୍ର କର ତା'ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇ ମଧୁବନରେ ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା । ତେବେ ଏହିଭଳି କିଛି ଯୋଜନା କରିଛ କି? କରିଥିବ ତ ନିଶ୍ଚିତ । ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବେଦୀୟ ପଠାଇଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ତେବେ ଭଲ ଭଲ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହିଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦି ଅନୁଭବ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ତେବେ ତା'ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି ନିକଟକୁ ଆସିବେ । କେଉଁ ବର୍ଗର ୫ ଜଣ ଥିବେ, କେଉଁ ବର୍ଗର ୮ ଜଣ ଥିବେ, କାହାର ୨୫-୩୦ ଜଣ ଥିବେ । ସଂଗଠନକୁ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯିବେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ିବ । ତେଣୁ ଏବେ ପରମ୍ପରାତ୍ମକ ସବୁ ବର୍ଗର ଯେତିକି ସେବା ହୋଇପାରିଛି, ତା'ର ପରିଣାମ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର । ସବୁ ବର୍ଗବାଲା ଶୁଣୁଛ ତ? ସବୁ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ - କିଏ କିଏ, କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏବଂ କେତେ ପରିମାଣରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି? ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା!

ତେବେ ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କୁ ଖାଲି କେବେ ବି ରହିବାର ନାହିଁ । କ'ଣ ଖାଲି ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କି? ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନା! ନା ଅଧିକ ଯାଉଛ? ମଝିରେ ମଝିରେ ୧୫ ଦିନ ଛୁଟି ମଧ୍ୟ ରହୁଛି ଏବଂ ରହିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପଛକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତାଲିକାରେ ରହିବା ଦରକାର, ତାହା ହେଲେ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ କାୟମ ରହିବ, ନଚେତ୍ ଯେତେବେଳେ କିଛି ବି ସେବା ନ ଥିବ ଦାଦୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ଆସିବ । ତାହା କ'ଣ ଶୁଣାଇବୁ? ଦାଦୀ କହିବେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଟିକିଏ ନିଜ ନିଜ ଗାଁକୁ ଯିବୁ । ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିବୁ, ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଲଗାଇବାକୁ ଯିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଭଲ । ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିବ ତେବେ କୌଣସି ମତଭେଦ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ମଧୁବନବାଲାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଉପରେ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ୧୦୦ ଗୁଣା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ପଦ୍ମଗୁଣା । ତେବେ କେଉଁ କଥା ପାଇଁ ଦାଣ୍ଡି? ଯେତେ ବେଳେ ବି କେହି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ମଧୁବନବାଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏଭଳି ସେବାର ଲଗନ ଲାଗିଯାଉଛି ଯାହାକି ଭିତରେ ଯେତେ ଯାହା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଲୁଚିଯାଉଛି । ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଅକ୍ଲାନତ ସେବାଧାରୀ ଅନୁଭବ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆଗନ୍ତୁକମାନେ ଏହି ମତାମତ ଲେଖି କରି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଫରିସ୍ତା ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଯାହାକି ସେତେବେଳେ ବିଶେଷ ଫିଲ୍ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋବଳ ଆସିଯାଉଛି । ସେବା କରିବାର ଚମକ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ସାର୍ବତ୍ରିକେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ମଧୁବନବାଲା ତାଲି ତ ବଜାଅ । ବହୁତ ଭଲ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଜଣା ପଡୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷତା ଆଗକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ । ଆର୍ଛା!

ମିତିଆ ଫିଙ୍ଗି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବାଦଦାତାମାନଙ୍କର ବର୍ଗ:- ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ମିତିଆମାନଙ୍କର ସେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି ନା! ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ମିତିଆ ବର୍ଗବାଲା ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଖବରକାଗଜରେ ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ଆଦରର ସହିତ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମେହନତର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଏବେ ଆହୁରି ଅଧିକ ବିଶେଷ ଖବରକାଗଜ

ଗୁଡ଼ିକରେ, ଯେପରି ଚିତ୍ତିରେ କିଏ କିଛି ସମସ୍ତ ପାଇଁ ସୁଆସୀ ଭାବରେ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାକି ପୁରତିଦିନ ତ ଚାଲୁଛି ନା । ତେବେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପୁରଗତି କୁହାଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣିବାରେ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ସେହିପରି ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚାହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ହେଉ ବା ପୁରତିଦିନ ହେଉ ବା ଦିନେ ଛତା ଦିନେ ହେଉ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଅଂଶଟିଏ ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦିଆଯିବ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଆଧିକାରୀକ ଶକ୍ତିକୁ ବୁଝି କରିବାର ସୁଯୋଗ । ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଏମିତି ତ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି, ସମ୍ପରକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି ଏବଂ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଖବରକାଗଜରେ କିଛି କମାଳ କରିଦେଖାଅ । କରିପାରିବ? ଗୁରୁପ୍‌ବାଳା କରିପାରିବ? ହାତ ଉଠାଅ - ହଁ ଆମେ କରିବୁ । ଯଦି ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତେବେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । କାହିଁକି ନ ହୋଇପାରିବ! ଶେଷରେ ତ ଏଭଳି ସମସ୍ତ ଆସିବ ଯାହାକି ସବୁ ପୁରକାରର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ହିଁ ଯାଚିବେ । କହିବେ ଆମକୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅ । ଆମଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ନିଅ । ଏବେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି - ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ଆମକୁ ସେମାନେ କହିବେ ଆମକୁ ସହଯୋଗୀ କର । ତେଣୁ ବୁଝିରେ କେବଳ ଏତିକି କଥା ପକ୍କା ରଖିଥାଅ - ଫରିସ୍ତା, ଫରିସ୍ତା, ଫରିସ୍ତା । ତା'ପରେ ଦେଖ ତୁମର କାମ କେତେ ଶୀଘ୍ର ହେଉଛି । କାହା ପଛରେ ଲାଗିବା ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଛାଣି ଭଳି ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁବେ । କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବା ସ୍ଥିତି ଅଟକିଯିବା କାରଣରୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟକି ରହିଛି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏଭରରେଡ଼ି ହୋଇଯିବ ତେବେ କେବଳ ସ୍ଵର୍ ଦବାଇବା ହିଁ ବାକି ରହିବ, ବାସ୍ । ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରୁଛ ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ କରିବ ।

ଚାରିଆଡ଼ର ଦେଶ ବିଦେଶର ସାକାର ସ୍ଵର୍ପରେ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଵର୍ପରେ ମିଳନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ପାନ୍ତର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ଅଧିକାରକୁ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ, ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ପୁରତ୍ଵକ୍ଷ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପୁରତିପାଦରେ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ମନକୁ ସ୍ଵର୍ପ ଏବଂ ବୁଝିକୁ ନିରମଳ ରଖୁଥିବା ସ୍ଵର୍ପ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଏବଂ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଥିବା ତବଲ ଲାଇଟ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:- ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଲେପ ବା ନିଆରା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୁଅ । ବେହଦର ବୈରାଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ କାହା ପୁରତି ବି ଆକର୍ଷଣ ନଥିବ ଏବଂ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିବ । ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବା ହିଁ ସରୁଥିବୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଥାଏ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ନୁହେଁ ତେବେ ଅନୁମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆରା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଆକର୍ଷଣରେ ଆସିଯିବ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ ସେ ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଆରା ହୋଇଥିବ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିର୍ଲେପ ସ୍ଥିତି । ସେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାରର ବିନାଶୀ ଆକର୍ଷଣର ପୁରଭାବରେ ପୁରଭାବିତ ହେଉ ନ ଥିବେ । ନିଜର ରଚନାକୁ ବା ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଲେପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉ ଥିବେ - ଏହିଭଳି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହିଁ ରାଜରାଜ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଆନ୍ତରିକ ସତ୍ତ୍ଵତା ଏବଂ ସ୍ଵର୍ପରୁଚ୍ଛତା ଥିବ ତେବେ ସାହେବ ବାବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***